

Politolog Fursov: 3. světová válka bude podobná válce třicetileté (VIDEO)

- CZ24 News | 22. února 2022

Naším hostem je Andrej Fursov, dobrý den. Naše téma je velmi palčivé a strašné a přitom velmi neurčité. Je to téma světové války. Téma se teď probírá všude – od hospodyněk přes intelektuály po vojenské a jiné okruhy expertů, a sice že stojíme na prahu nové světové války. O tom svědčí mnoho faktorů, především faktor nejistoty, který je svázán s vizí budoucnosti. Nikdo neví, co bude a rýsuje se dost hrozný apokalyptický scénář budoucnosti, scénář nových jatek, který rozetne uzel všech těch protimluvů a dalších věcí. Můžeme vytvářet kolik chceme schémat nebo modelů tohoto procesu, ale co si o tom myslíte vy? Je před námi taková etapa vývoje?

Tato etapa není před námi, ona už probíhá. Záleží na tom, jak hodnotíme a přistupujeme k tomu, co je to světová válka. Někdy se říká, že generálové se vždy připravují k válce, která byla. Ale i ve veřejném mínění se pojem světová válka posuzuje podle poslední války. Když se tedy mluví o světové válce, všichni si představují druhou nebo první světovou válku. Ale fenomén světové války není omezený jen na tyto dvě války. Světové války jsou charakteristickým rysem kapitalistického systému. Kapitalismus je jediný světový systém a války za hegemonii měly vždy světový charakter. Souviselo to s koloniemi, výpady za hranice Evropy atd.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

V historii kapitalistického systému můžeme najít tři druhy světových válek. První typ je souhrn lokálních konfliktů. To je třicetiletá válka, kterou vedli z jedné strany Habsburkové a jejich koalice a proti nim koalice, kterou financovalo Holandsko. Druhý typ světových válek jsou anglo – francouzské války. To je sedmiletá válka 1756-1763 a revoluční a napoleonské války. Jen pro zajímavost, pokud dáme dohromady sedmiletou válku a napoleonské války, dostáváme opět třicet let válek, které jsou roztaženy v čase. A nakonec třetí typ, podle kterého teď posuzujeme, co je to světová válka, a sice první a druhá světová válka. I když daleko od pravdy nejsou ti experti, kteří tvrdí, že to byla pouze jedna třicetiletá válka. Období mezi lety 1918 a 1938 je nasyceno válkou. Je zde kontinuum mezi první a druhou světovou válkou. Rok 1938 proto, protože druhá světová válka začala podpisem mnichovské smlouvy v 28. 9. 1938. Máme tu tedy řadu třicetiletých válek, z nichž některé jsou natáhnuté v čase.

Pokud se tedy takovýmto způsobem podíváme na to, co se děje teď, s ohledem na typy zbraní, jaké mají světové velmoci, které mohou smáznout všechno z povrchu zemského – mám na mysli hlavně Rusko a USA, myslím, že nová světová válka bude nejvíce podobná třicetileté válce. Neboli souhrn lokálních konfliktů rozprostřených v území i v čase. Třicetiletá válka, to byly čtyři lokální konflikty, které změnilы tvář Evropy, které způsobily dvousetletou krizi a jejímž výsledkem byl vznik kapitalismu.

Když se podíváme na svět nyní, tak už tady jsou dvě ohniska konfliktů – Ukrajina a Blízký východ. Oba tyto konflikty jsou na našich hranicích nebo mají tendenci se k nim rozrůst. Pokud se teď objeví ještě další dvě ohniska, řekněme na Kavkaze a v Centrální Asii se směry na náš podbřišek a do Ujgurské čínské oblasti, potom budou splněny všechny podmínky, abychom mohli mluvit o nové světové válce, která je opakováním třicetileté války s jediným rozdílem – tato je na konci kapitalistického systému.

Takže třetí světová válka.

Záleží na tom, jak to hodnotíme. Podle některých hledisek může být třetí a podle jiných čtvrtá. Ale jedno je jisté – nový světový pořádek se vždy rodil ve válkách. A teď to bohužel asi nebude jinak. My se musíme ptát – dokážeme tuhle válku odehnat od našich hranic? Dokážeme ohniska bojů, která naplánovali váleční štváči a spiklenci, udržet vně našich hranic, nebo ještě lépe, obrátit je proti samotným štváčům a spiklencům? To je hlavní problém.

To, co teď vidíme na Ukrajině a na Blízkém východě, je taková objednávka na vytvoření zóny nestability, která má útočit současně na Rusko i na Čínu a vyčerpat je ekonomicky i politicky. Vždyť na západě už vůbec neskrývají, že jejich cílem je svržení putinovského režimu. Snaží se tedy vytvořit oblouk nestability podél celých našich hranic.

Oni o tom už nemluví. Dali zpátečku a už nemluví o putinovském režimu. Je to taková nekonečná hra.

V téhle hře na hodného a zlého vyšetřovatele nemá smysl se nachytat. Stačí si vzpomenout, jak si britská vládnoucí elita pěstovala Hitlera. Jak jedna část vytvářela dojem, že je možné se domluvit a druhá tvrdila, že musí být válka. Nakonec ho tak zmátli, že udělal krok a začal polskou kampaň a doufal, že Angličané se nebudou vměšovat, ale oni se vmísili. Podvedli ho. Prostě bojte se Danajců přinášejících dary.

To připomíná historické události Krymské války a Mikuláše I.

Ano, přesně tak. To byl také klasický podvod a bohužel, Mikuláš I. zůstal v polovině 19. století člověkem dvacátých let 19. století. On vůbec nechápal, s kým se střetl. My jsme prohráli Krymskou válku ne proto, že by u nás byly zastaralé zbraně, ale ze dvou jiných důvodů. Za prvé, pokud by se car pokusil překlomit tuto válku do vlastenecké války, bylo by to úplně jinak. A vůbec, Angličané i Francouzi by tak jako tak do roka, do roka a půl sami odešli. Ale hlavní bylo, že Mikuláš I. nepochopil, jakého má proti sobě protivníka. Když probíhaly napoleonské války, byly to války jedněch koalic států proti druhým. A tady stály za koalicemi západních zemí nadnárodní struktury světového řízení a proti tomu se v Rusku nenašla zbraň. A je příznačné, že nehledě na vojenskou reformu v roce 1874, v podstatě všechny války, které Rusko vedlo po polovině 19. století, prohrálo. Nad Tureckem jsme vyhráli v roce 1878, ale Japonskou válku jsme prohráli, první světovou válku jsme také prohráli. Armáda založená Petrem porážela Evropany a diplomaté potom prosazovali svá řešení a od poloviny 19. století jsme války prohrávali na bojovém i diplomatickém poli. Bylo to proto, že ruské vedení nepochopilo, že se proti němu objevil nový, velice silný a informačně schopný protivník silnější než stát – nadnárodní struktury. Tato situace se napravila až za Stalina. Nejdříve proti nim použili Kominternu a poté se až do poloviny šedesátých let dařilo Sovětskému Svazu úspěšně řešit celou řadu problémů. Až když na konci šedesátých let začaly na západě vznikat nové nadnárodní struktury, do kterých se integrovala část sovětské elity, situace se opět změnila.

Řekl jste, že Mikuláš I. nemohl změnit Krymskou válku na válku vlasteneckou, ale to, co jste řekl o lokálním charakteru nové světové války také představuje svým způsobem demobilizaci. Lidé si to nedokážou představit jako agresi, mluví se o nějakých procesech, sankcích.

Ano, a všechno je to někde daleko. Ale to už je problém naší propagandy, abychom objasnili lidem, že současná válka má jiný charakter. A jestliže v tvójí mateřštině zaměňují některá písmena latinkou, například ve slově vedro se objeví r psané latinkou, tak je to ve skutečnosti vojenská operace. Je to psycho-historická operace, která mění tvůj kód. Je to to, co Asimov pojmenoval jako psycho-historická válka ve svém románu Nadace. Tento román patří k povinné četbě na vojenské akademii West Point v USA, protože psycho-historická válka je jedním z nejdůležitějších forem boje v poválečné historii. Pochopili, že sovětskou sociální inteligenci nelze zničit zvnějšku, ale pouze zevnitř. A když podkopávají tvójí kulturu zevnitř, tak to je útok na psycho historickou matici. Když ti ukazují představení Evžen Oněgin, ve kterém není jasné, čím se tam zabývá v posteli ležící Taťána, jestli masturbuje nebo něco jiného, tak to není jen výsměch umění, ale je to vojensko-psychologická akce a je nutné na ní reagovat podle válečných zákonů a pravidel chování na frontě.

A je samozřejmě nutné dělat protiakce.

Ne zrovna protiakci. Je nutné vytvářet ofenzivní psycho-historické schéma. Protiakce, to je reakce. Je nutné donutit reagovat protivníka. To znamená, je nutné mít vlastní pozitivní ofenzivní program, který byl u sovětské společnosti do poloviny šedesátých let. Potom už se sovětská společnost začala měnit ve společnost hokynářů. A pokud žiješ ve společnosti hokynářů, čím se lišíš od úspěšnějších hokynářů? Mimochodem, pokud budeme mluvit v tomto ohledu o opozici mezi různými kapitalistickými zónami, tak periferní kapitalistické oblasti nemají žádnou šanci. Ty jsi stejný jako kapitalismus v centru, tak co bys chtěl? Ovšem kapitalismus v centru je mnohem bohatší a už si svoje vydobyl. To znamená, pokud chceš vyskočit z historické pasti kapitalismu, musíš jednoznačně přijít s jiným programem. Někdo řekne, že už zkoušeli přijít se socialismem a ten prohrál. Jenže neprohrál socialismus, ale konkrétní státní mocenská politicko-ekonomická forma, jejíž část elity se integrovala do západního systému. A to je lekce pro dobré kádry – není nutné umožnit takové věci. A v jakémkoliv případě, pokud chceš vyhrát, nemůžeš hrát takovým sebevražedným způsobem, že budeš sdílet základnu protivníka, ale musíš vytvořit základnu svojí. V opačném případě je lepší dát rovnou ruce vzhůru a vzdát se na milost vítězi.

Já myslím, že my už nemáme žádnou druhou šanci a nehrozí nám žádná milost, takže musíme bojovat.

Samozřejmě. Někteří lidé si myslí, já se s nimi setkávám dokonce i ve vědeckých kruzích, že ukončíme konflikt s Amerikou a všechno se vrátí. Nic už se nikdy nevrátí. Američané udělali jednu chybu, když Clinton řekl, že Amerika dovolí Rusku existovat, ale nedovolí, aby se znovu stalo velmocí. To znamená, my Rusko nezničíme, my ho budeme pouze vysávat. Doufal, že Jelcinské Rusko tu bude napořád. A dopadlo to úplně jinak. Podruhé už Američané na tyto hrábě nestoupnou. Takže zde máme dvě varianty. Buď se vrátíme k velmocenskému statusu, nebo rozpad státu a konec existence historické Rusi i všech obyvatel. Návrat k Jelcinskému Rusku není možný. Nejenom proto, že to nechceme my, ale i proto, že západ podruhé stejnou chybu neudělá a nedovolí to.

Pokud to nechápou inteligenti a intelektuálové, tak národ to chápe velmi dobře.

Národ to nejenom chápe, ale i cítí i na vlastní kůži a to je velmi důležité.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Pepa

[ZDROJ](#)